

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 385

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ Δ. 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῦν 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκῆς Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Ἰουλίου 1885.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Εἶνε γνωστὸς ὁ θόρυβος καὶ ἡ μεγίστη προσοχή, μεθ' ἧς ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος παρακολουθεῖ συνήθως τὸ τόσῳ σπανίως συμβαῖνον ἀστρονομικὸν φαινόμενον τῆς διαβάσεως τῆς Ἀφροδίτης· ἀλλ' ἤδη ἡ δὶ α β α σ ι ς τῶν συνόρων ὑπὸ μιᾶς ἀπλῆς γυναικὸς ἀπειλεῖ νὰ προκαλέσῃ πολὺ περισσότερον θόρυβον καὶ νὰ γεννήσῃ σοβαρωτάτας περιπλοκάς. Τὸ ζήτημα ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον ἐκκρημέτς καὶ οἱ ἐκατέρωθεν φρουροὶ τῆς γραμμῆς ἴστανται ἐν ὄπλοις ὑποβλέποντες ἀλλήλους. Τὸ ἐφ' ἡμῖν μόνον διάβημα λυσιτελὲς καὶ σύμφωνόν πρὸς τὴν φύσιν τῆς ὑποθέσεως κρίνομεν ν' ἀποσταλῇ πρὸς ἐξέτασιν τῶν γεγονότων καὶ διακανόνισιν αὐτῆς κατάλληλος ἐπιτροπὴ ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε εἰδικῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν τῆς γυναικολογίας ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ.

Καὶ θὰ λυθῇ τότε καὶ ἡ ἀκόμη ἐξακολουθοῦσα ἀπορία τοῦ κοινοῦ ποῖα ἀρὰ γε νὰ ἦτο ἡ μυστηριώδης αὐτῆς γυνή, περὶ ἧς τόσαι συγκεχυμέναι καὶ ἀντιφατικαὶ εἰδήσεις διαδίδονται, ἐφ' ὧν δύσκολον θὰ ἦτο τις ν' ἀποφανθῇ. Ἐν ταῦτοις ἡμεῖς θετικωτέραν ἐξ αὐτῶν θεωροῦμεν τὴν ἰδιαιτέρας ἀνακοινωθείσαν τῷ «Ἀσμοδαίῳ», ὅτι ἡ ἐν λόγῳ γυνὴ ἢ μάλλον τὸ φάντασμα τοῦτο εἰσῆλθεν ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ εἰς τὸ κράτος μας, ἦτο δὲ ἡ Μακεδονία, ἧτις ἀπεφάτισε νὰ ἐλθῇ αὐτοπροσώπως καὶ νὰ ἱκετεύσῃ τὸ ἔθνος νὰ τὴν σώσῃ ἀπὸ τοῦ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Τρικούπη.

Φοβερά σημεῖα ὑδροφοβίας δεικνύει ἀπὸ τινος ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ὅταν ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ κόσμος ταρασσεται, οἱ κυροσθέντες τοῦ ἐξωθεν φυλακείου ἐτοιμάζουσι τοὺς σωλῆνάς των, αἱ κυρίαὶ τρέπονται εἰς φυ-

γὴν, οἱ φρονιμώτεροι τῶν βουλευτῶν προτρέπουσι τοὺς κλητῆρας νὰ δράμωσι πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ κυνοκτόνου, καὶ ὁ κ. Συγγρός, ὅστις ἐκάθησεν εἰς τὴν κυβερνητικὴν πτέρυγα, σταυροκοπεῖται ἐντρομος ἀναλογιζόμενος ποῖον ἀνήκουστον κίνδυνον διέτρεχε τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς διετέλει εἰς τρυφερὰς σχέσεις μετὰ τόσον ἐπιφόβου ἀνθρώπου. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάτισε νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ ἐξῆς τῷ κ. Τρικούπῃ νὰ ἀγορεύῃ ἀνευ φιμώτρου.

Ἀξιοθαύμαστος ἰδίως εἶνε ἡ τακτικὴ του ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἀποχωρήσεων. Ὅταν εὐρίσκετο ἐν τῇ κυβερνήσει σφοδρὸς κατεφέρετο κατ' αὐτῶν καὶ λαῦρος ἐπετίθετο κατὰ τῆς πρῆν ἀντιπολιτεύσεως ὡς μεταχειριζομένης αὐτὰς· ἤδη, ὅτε αὐτὸς εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, ἔγειναν καὶ αὐταὶ τὸ προσφιλέστερόν του ὄπλον. Ἡμεῖς πάντοτε ἐπιμένομεν ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐπὶ τέλους ὅτι τὸ δυστυχὲς κόμμα του μόνον ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ἀποχωρήσεων καὶ ἀποχωρημάτων δύναται νὰ ζήσῃ.

Εἶνε δὲ αἱ τελευταῖαι ἰδίως συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ταύτης ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν μοναδικαί, ὅχι μόνον διὰ τὸν τρόπον τῶν συζητήσεων καὶ τὰ κατ' αὐτὰς συμβαίνοντα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ προτεινόμενα εἰς συζήτησιν θέματα. Μετὰ τὴν περίφημον ἐπὶ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς φιλονεικίαν, καθ' ἣν ἐπὶ ὄρας σοβαρώτατα ἐζητάζετο ὡς λόγος τῆς γνησιότητος ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς ἢ ἀρχαιότητος τῶν οἰκογενειῶν τῶν δύο διαμαχομένων διὰ τὴν θέσιν τοῦ ὀγδόου βουλευτοῦ, ἤδη ὁ κ. Ἀργυροπούλος παρίστη ζητῶν παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ, ἐπὶ τῆς γνωστῆς του ἐριδος πρὸς τὸν κ. Κοῦδάν, ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὗτος εἶνε παράφρων. Δυστυχῶς ἡ Βουλὴ ἐκρίνεν ὅτι τὰ καθήκοντα αὐτῆς δὲν περιλαμβάνουσι καὶ τὴν φρενολογίαν καὶ ἠρνήθη νὰ δώσῃ τὴν πρὸς ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως ἀδειαν.

Καὶ εἶχε μέγα δίκαιον. Ἀφοῦ εἶνε πασίγνωστον πρὸ πολλοῦ ὅτι τὸ μόνον πρᾶγμα ὅπερ γενικῶς ἐλλεῖπει ἀπ' αὐτῆς εἶνε ἡ λογικὴ, ἀν προέβαιεν εἰς τὴν αἰτουμένην παρ' αὐτῆς

απόφασιν, ο κόσμος θα επερίμενε δικαίως ν' άκούσῃ μετά τούτο ότι και τὸ εὐαγέλιον καθίδρυμα τοῦ Δρομοκαίτη ἢ τὸ Σωφρονιστήριον Κερκύρας μεταβάλλονται εἰς συνέδρια φρονολόγων και ἀρχίζουσι νὰ συσκέπτονται περὶ τῆς διανοητικῆς καταστάσεως τῶν μελῶν των.

Ἄλλ' ἂν δὲν μετεμορφώθη εἰς ψυχιατρικὸν σωματεῖον, εἰς μερικὰς περιπτώσεις γίνεται καθ' αὐτὸ παράρτημα τῆς σκηνῆς τοῦ «Ἀπόλλωνος» ἢ τῶν «Ὀλυμπίων». Οὕτω κατὰ τὴν αὐτὴν πολυθρόνητον ἔριν, ἐνῶ ὁ εἰς τῶν ἀντιπάλων ὠμίλει, ὁ ἕτερος παραστάς ἐνώπιον τοῦ βήματος εἶπε μεγαλοφώνως: «Ἡ ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ παύσῃ ὀμιλῶν, ἢ θὰ τὸν φονεύσω.» Μετὰ τὰς τραγικότητας ταύτας και τὴν ἐντύπωσιν, ἣν φαίνονται προξέουσαι εἰς τὸ κοινόν, πολλοὶ τῶν βουλευτῶν σκέπτονται καθὰ μανθάνομεν νὰ προσλάβωσι τὸν κ. Ἀλεξιάδην ὡς διδάσκαλον πρὸς ἐκμάθησιν τῆς δραματικῆς ἀπαγγελίας.

Τὸ τραγικώτερον ὅμως ὄλων εἶνε αἱ διπλαῖαι συνεδριάσεις καθ' ἡμέραν. Ἐνῶ ἐξῶ ὁ ἥλιος καταπλέγει τὰς ὁδοὺς και ἀτρεμεῖ πᾶσα ἡ πόλις μὴ διαταρασσομένη ὑπὸ τῆς ἐλαχίστης πνοῆς ἀνέμου και οἱ διαβάται δὲν τολμῶσι νὰ πατήσωσι τὸ θερμὸν ἔδαφος και ὁ μεταμεσημβρινὸς ὕπνος περισυλλέγει ἐν ταῖς οἰκίαις πάντας, αὐτοὶ μὴ ἀρκοῦμενοι εἰς τὴν πρωινήν συνεδρίαν συνέρχονται και μετὰ μεσημβρίαν και παραμένουσι μέχρι τῆς νυκτός. Ὁ ἄκρος ζηλωτὴς κ. Μεσσινέζης μὴ εὐρίσκων ἐν τούτοις ἀρκούσας ταύτας σκοπεύει ὡς μανθάνομεν νὰ προτείνῃ και τρίτην, μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Α propos διὰ τὸν κ. Μεσσινέζην. Αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ ἀξιότιμος δῆθεν ἀκούσιος βουλευτὴς Αἰγίου ἔλαβεν ἐσχάτως ἀνησυχαστικὰς ἐπιστολάς μετὰ τὰς τελευταίας ἀγορεύσεις του, ὁμοίας ἐκείνων ἃς εἶχε λάβει και πέρις. Καθὰ μετὰ πάσης βεβαιότητος πληροφορεῖται ὁ «Ἀσμοδαῖος», και ἐκείναι και αὐταὶ αἱ ἐπιστολαί, αἱ τοσοῦτον ταραξάσαι τὸν κ. Μεσσινέζην, περιεῖχον ὅτι ἂν ἐξακολουθῆσῃ πολιτευόμενος ὡς πολιτεύεται πολὺν καιρὸν ἀκόμη θ' ἀναγκασθῆ νὰ μὲνῃ ἐν τῇ αὐτῇ ἀπλῇ βουλευτικῇ θέσει, ἢ κατέχει ἤδη.

Τὸ γνωστότατον κατὰστάση κατασκευῆς ἐγγυωρίων ὀμβρελλῶν τῶν ἰδελφῶν Τσιμωνίδου διέκοψε τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἰδιωτικῆς παραγγελίας, ἀσχολούμενον εἰς τὴν κατασκευὴν μεγάλου ποσοῦ ἀλεξιβροχίων παραγγελθέντων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς διὰ πρόληψιν πάσης ἐνδεχομένης ἀκουσίου ψυχρολουσίας, οἷαν ὑπέστη ἐσχάτως ἐπὶ τῆς ἔδρας του, λίαν ὡς ἐννοεῖται δὲ ἀκαταλλήλου διὰ τὴν γεροντικὴν του ἡλικίαν.

Μέγας κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἀριθμὸς ὁδοστρωτήρων ἐκομισθῆ ἐσχάτως πρὸς τακτοποίησιν και βελτίωσιν τέλος πάντων τῶν ἀφροτήτων ὁδῶν μας. Ἄς ἐλπίσωμεν, ἂν και εἶνε τὸσφ προβληματικόν, ὅτι αὐτὴν τοῦλάχιστον τὴν φαρὰς κατὶ θὰ γείνη ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ποδῶν και τῶν σωματίων μας. Πότε ὅμως θὰ γείνη δυνατὸν νὰ εὐρεθῶσιν οἱ πολὺ χρησιμώτεροι ὁδοστρωτήρες οἱ μέλλοντες νὰ στρώσωσι διὰ τὸ ἔθνος τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν φιλοπατρίαν και τὴν πρόδον;

Μεταξὺ τῶν ἀγαλμάτων, τῶν ἐσχάτως ἀφικόμενων, ἄτινα ἐδώρησεν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων ὁ Λόρδος Μπιουτ διὰ νὰ στηθῶσιν εἰς τὰς πλατείας, ὑπάρχουσι και τινὰ παριστῶντα μερικὸς δημοτικὸς συμβούλου διὰ νὰ μείνῃ αἰωνία ἡ μνήμη τῆς προθυμίας και τοῦ ἐνδιαφερόντος των ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου. Ὑπάρχει πρὸς τούτοις ἐν ἀγαλμα ἐκτάς του μεγέθους παριστῶν τὸν πρόην Νομάρχην Ἀττικῆς και νῦν βουλευτὴν Κορινθίας, κρατοῦντα ποιμενικὴν ράβδον, ὅπερ θὰ σταθῆ πλησίον τῆς τάφρου τῆς Βάθειας.

Χαρακτηριστικώτατον τῆς σοβαρότητος τῶν αἰτήσεων τῶν ραπτῶν και ραπτεργατῶν, τῶν διενεργησάντων τὴν τελευταίαν διαδήλωσιν κατὰ τῆς ἐλαφρότητος τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν ἐξωθεν εἰσαγομένων ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων δασμοῦ πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἐξ ὄλων τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐξέλεξαν ὅπως ἀποταθῶσι και ζητήσωσι τὴν προστασίαν του τὸν γέροντα κ. Καλλιφρονᾶν, οὗ τὸ σῶμα οὐδέποτε πρὸς αὐτοὺς ἔλαβε ὑποχρέωσιν τινὰ ἢ σχέσιν.

Ἐκ τῶν καταστημάτων «Ἀνδρέου Κορομηλά και Κοραῆ» ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδόσις Κ α λ ο λ ο γ ί α ς ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ κ. Ζαλοῦχου. Οἱ ἀναγνώσται παρακαλοῦνται νὰ προσέχωσι πολὺ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βιβλίου πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ἡ ζέστη τὰ κεφάλια τοῦ κόσμου νερούλιζει, ἀπὸ τὴν τόση λαύρα και τὸ τζιτζικὶ σάζει, κ' ἡμεῖς μὲς ἴστῃς βουλῆς μας τὴν θαλωμένη σφαῖρα σκοτόνομε τῆς ὥρας και νύκτα και ἡμέρα.

Ἐδῶ ὁ Τροβατόρος, ἐκεῖ ἡ Παντομίμα, ἐντεῦθεν Ἀχθοσόφος, ἐκεῖθεν Ὀρραναί, ἐνῶ ἡμεῖς μὲς τρώγῃ τὴν ζέστη και τὴν ἡμέρα, χωρὶς καν μίαν ὥρα νὰ δοῦμε καφφέιν.

Δὲν μὲνει ἄλλο γλέντι ἡμῶν τῶν βουλευτῶν, παρὰ τὸ σωματεῖον τῶν φουσανελλοφόρων, ὁ Πρόεδρος, ὁ Τράκας, κλωτσιάς, βρισίδι, ζάλη, και τοῦ Ἀργυροπούλου και Κοιδᾶ ἢ πάλη.

Ἀπ' τὴν βουλὴν ἀμέσως εἰς τὰ ξενοδογεῖα, κ' ἀπ' τὰ ξενοδογεῖα ἀμέσως ἴστῃ βουλῇ, χωρὶς νὰ σταματοῦμε εἰς τὰ οὐροδογεῖα, κ' ἀδιάκοπη παρλάτα και Κωστήδες τρελλοί.

Και δὲς του πᾶς καννιάδες περὶ παντοίων νόμων, περὶ καπνῶν, πυρῶν και ἄλλων περιδρόμων, χωρὶς πολλοὶ νὰ νομῶν τι διάβολο συμβαίνει, κ' ὅμως καθεὶς μας κάνει πῶς τὰ καταλαβαίνει.

Ἀφίνομε μόνον τὴν ἐρημὴν στάφιδα, μουσκεύει ἀπ' τὴν ζέστη και ἀπὸ τῶν ἰδρώτων, νὰ φέρωμεν τὸν πλοῦτον εἰς τὴν πτωχὴν πατρίδα, νὰ χύσωμεν εἰς ἔθνος τοὺς Ἕλληνας τὰ φῶτα.

Και ὅμως μὲς ὑβρίζουσι ἐφημερίδες τόσας και ὅσα κέρν' ἢ σκοῦπα λέν και γὰ μὲς ἢ γλώσσας, και ἂν ποτὲ κανένας μικρὸ ρουφεῖτι πάρη, α' Ἐβούλιζε τὸ ἔθνος φωνάζουσι σὺν γαῖθάραι.

Ὅμως αὐτὰ τὰ λόγια γὰ μὲς δὲν εἶνε νέα, και εἰς θυσίας δεῖται και πατριωτισμοῦ θὰ πέσωμεν ἐπέτος ὡς θύματα γενναῖα ἐπὶ τοῦ προσφίλους μας προϋπολογισμοῦ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗ

Αἱ ἐν ταῖς ἐφημερίαις τελευταῖαι διατριβαὶ τοῦ κ. Κασσιμάτη διήγειραν ἡμῖν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῶμεν κατ' οἶκον τὸν πολιτικὸν τούτον ἄνδρα, τὸν κακῆ μοίρᾳ μακρὰν τῆς κοινοβουλευτικῆς σκηνῆς κατὰ τὰς κρίσιμους ταύτας περιστάσεις, και τὸν ἐπερωτήσωμεν περὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας. Ὁ τῶς ἐκ Κυθῆρων βουλευτὴς ἐδέχθη ἡμᾶς, μετὰ τῆς αὐτῆς και ὁ κ. Σταμούλης φιλοφροσύνης, ἐν σπουδαστηρίῳ μετὰ πολλῆς ἀλλ' αὐστηρᾶς φιλοκαλίας διεσκευασμένῳ. Ἐπὶ τῶν τοίχων διεκρίνοντο μεγάλαι προτομαὶ πολλῶν βρεττανῶν και ἀμερικανῶν πολιτευομένων. Τράπεζα εὐμεγέθης ἐκεῖτο ἐν τῷ μέσῳ, ἐφ' ἧς μεταξὺ ἄλλων φυλλαδίων και ἐφημερίδων διεκρίνοντο ἐν ἀντίτυπον τοῦ ἀγγλικῶ συντάγματος και μίαν μέθοδον τοῦ Ὀλλενδόρφου πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἀγγλικῆς. Μία φωτογραφία παρίστα τὸν κ. Κασσιμάτην ἐν στολῇ προέδρου τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ 1874. Ἐν γωνίᾳ δὲ τινὶ εἰς τὸ καταφανέστερον μέρος ἐφαίνετο ἀνηρητῆμενον ἐν νομέτρον. Δυστυχῶς ὁ ἀξιότιμος κ. Κασσιμάτης δὲν ἦτο ἐν καλῇ καταστάσει. Διετέλει ὑπὸ τὸ κράτος σφοδροῦ νευρικοῦ ἐρεθισμοῦ και εἰς τὴν πρώτην ἡμῶν λέξιν περὶ πολιτικῆς μὲς διέκοψεν ἀποτόμως.

— Ὁμιλήσατέ μοι περὶ οὐδὲποτε ἄλλου θέματος θέλετε περὶ πολιτικῆς ὅμως ὄχι, μὲς εἶπεν. Ἐβαρύνθη πλέον και γράφων και ὀμιλῶν ἐπὶ τοσοῦτον εἰς ὧτα μὴ ἀκούοντων. Τὸ νομέτρον μου οὐδέποτε ἔδειξεν εἰς τόσον βαθμὸν ἐπικρατοῦσα τὴν ἐπιπολαιότητα ἐν τῷ ἔθνῳ μας.

— Ἐχετε δικαίον, ἀπηντήσαμεν ἡμεῖς. Ἄλλ' ἂν οἱ ἄνθρωποι οἱ δυνάμενοι νὰ ἐργασθῶσιν ἀποσύρονται, τότε τί μέλλει γενέσθαι;

— Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπεράσιον περὶ οὐδενὸς νὰ μὴ ἐνδιαφέρωμαι πλέον. Θὰ καταγίνω εἰς μερικὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας και ἐρεῦνας, ἃς πρὸ πολλοῦ ἔχω ὑπ' ὄψιν μου πρὸς τούτοις θὰ προσπαθῶ νὰ ἀποπερατώσω ἡμιτελῆ τινὰ πραγματεῖαν μου περὶ τῶν διπλωματικῶν σχέσεων, ἃς ἠδύνατο νὰ ἔχη ἡ Ἑλλάς μετὰ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἂν νὰ τῆς πολιτικῆς τῆς διεῖπεν ἄλλο πνεῦμα.

Ἡ συνέντευξις ἐπὶ τούτοις μετέπεσεν εἰς ἀπλοῦν διάλογον και φυσικὸν ἦτο νὰ μὴ παραταθῆ ἐπὶ πολὺ.

— Διατί, τῷ εἶπομεν, ὅμως δὲν ἐξακολουθεῖτε ὡς πρὶν ἐπιδιώκοντες τὴν πραγματώσιν τῶν ἰδεῶν σας διὰ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς;

— Σὰς εἶπον ὅτι οὐδὲν ἐλπίζω πλέον. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔχουσι πλέον ὧτα, δι' ἃν ν' ἀκούωσι τοὺς φρονίμους και ἐμβριθεῖς ἄνδρας. Ἡ ἐλαφρότης ὑπερήχησε και ἀντὶ θρησκευτικῶς νὰ πείθωνται αὐτοῖς κατεργωνέονται αὐτῶν. Μόνον σὺς ἐκ τῶν δημοσιογραφικῶν

ὀργάνων, ἀνεξαρτήτως φερόμενοι, εὐρέθητε νὰ συμπερισθῆτε τοὺς ἀγῶνάς μου και κάμνετε ὅτι εἶνε δυνατὸν χάριν τῆς μειζονος δημοτικότητος και τοῦ προσώπου μου και τῶν ἀρχῶν μου. Οἱ λοιποὶ, τὸ ἐπαναλέγω, δὲν ἔχουσιν ὧτα, ἀλλὰ νῶτα, ἄτινα χρειάζονται ὄχι λόγους ἀλλὰ βούλευρον, ὡς ἐπρέσβευε και ὁ συντηρητικώτατος φίλος μου Βούλγαρης, ἀφ' οὗ ἐκληρονόμησα τὸ πρῶτον τὸν πρὸς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας ἔρωτα.

— Τί φρονεῖτε περὶ τοῦ νέου ὑπουργεῖου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας;

— Τῶν Τόρων; εἶνε ἡ καλλιτέρα ἐποχὴ συνεννοήσεως μετὰ τῆς κραταιᾶς ταύτης δυναμείως και προστασίας τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων παρ' αὐτῆς. Μεθ' ὅσα και ἂν λέγωσιν, οἱ Τόροι πάντοτε συνεπάθησαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὡς εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι ἄνθρωπος ἐκτός ἐμοῦ δυνάμενος νὰ ἔχη σχέσεις πρὸς αὐτοὺς, ἀφ' οὗ δὲν ὑπάρχει πλέον ἐντῆ ζωῆ οὔτε αὐτὸς ὁ μακαρίτης καθηγητὴς Κουπιτόρος.

— Τί φρονεῖτε περὶ τῆς κρίσεως; Δὲν νομίζετε και σὺς ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην ἀνδρῶν πρὸ παντὸς οἰκονόμων, οἵτινες νὰ ἀνορθώσωσι τὴν καταπεσοῦσαν ἡμῶν πίστιν;

— Φρονῶ ὅτι πρὸ παντὸς ἔχομεν ἀνάγκην ὑπονόμων, ὅπως διοχέτευθῆ ὁ βόρβορος τῆς ἐπιπολαιότητος και τῆς πρὸς πᾶσαν σοβαρὰν σκέψιν περιφρονησεως, αἵτινες μὲς κατέκλυσαν. Ἔως τότε σὰς ἐπαναλαμβάνω ὅτι θ' ἀπόσχω πάσης ἀναμίξεως εἰς τὰ τῆς τρεχούσης πολιτικῆς.

— Ἄλλ' ὅπωςδῆποτε δὲν σὰς κωλύει νομίζω τίποτε νὰ ἐκφράσητε ἀκαδημαϊκῶς τὴν γνώμην σας. Ποῖα εἶνε τὰ αἷτια τῆς κρίσεως; Θὰ διαρκῆσῃ αὐτὴ ἀρά γε ἐπὶ πολὺ; Και δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν οὐδαμῶθεν χεῖρα βοηθείας;

Αἱ περὶ χηρῶν ἰδέαι μου, φίλτατε κύριε, εἶνε πλέον ἢ γνωσταί.

Ἐπὶ τούτοις ἐκρίναμεν περιττὸν νὰ παρατείνωμεν τὴν συνομιλίαν, ἀφ' οὗ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν ἐξαγάγωμεν τῆς σιωπῆς του ἐφ' ἧ και ἀνεχωρήσαμεν λυπούμενοι ἐγκαρδίας ὅτι ἄνθρωπος τὸσφ σπουδαῖος και χρήσιμος εἰς τοιαύτην περιήλθεν ἀπογοήτευσιν.

Ο Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Νέον σπουδαῖον ζήτημα ἀνεφύη εἰς τὸ κοινοβούλιον, ὅπερ παρακινεῖ ἡμᾶς ὡς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους νὰ λάβωμεν τὸν λόγον.

Ὁ κ. Τρικούπης εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεων ὠμίλησε και περὶ ἐφημερίδων κατατάξας αὐτὰς εἰς δύο κατηγορίας, εἰς ἐκείνας δηλαδὴ τὰς ὅποιας ὑπολήπτεται και εἰς ἐκείνας τὰς ὅποιας δὲν ὑπολήπτεται. Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ κ. Τρικούπη προξένησαν εἰς

τὸν «Ἀσμοδαῖον» ζῆφραν συγίγνησιν. Ἡ ὑπόληψις τοῦ κ. Τρικούπη πρὸς τὰς ἐφημερίδας εἶνε πρᾶγμα πολὺ σοβαρὸν και σπουδαῖον, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον και ἀσχολιαστον. Ἄνευ τῆς ὑπολήψεως ταύτης δὲν θὰ ἐσπεροῦτο εἰς τὴν Εὐρώπην ἢ πεποιθήσις πρὸς τὴν χρηστοθήειαν τῆς χώρας ἡμῶν χάρις εἰς τὰ γραφόμενα παρὰ τοῦ κ. Σιβίνη εἰς τὴν γαλλικὴν ἐφημερίδα του, οὐδὲ ὁ «Φάρος τοῦ Βοσπόρου» θὰ ἐλάμπρυνε μετὰ τὰς ἀκτινάς του τὸ κλέος τῶν κατορθωμάτων τῆς πρόην κυβερνήσεως. Ἐπάμενος εἰς τὰς

ἀρχάς τῆς δικαιοσύνης, ἀστίνως ἀείποτε παρηκολούθησεν ὁ «Ἄσμοδαῖος», κρίνει καλὸν νὰ δηλώσῃ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι ἐξετάζων ἐν πάσῃ λεπτομερεία καὶ ἀμεροληψία τὴν πορείαν, ἣν μέχρι τοῦδε διήνυσε, δὲν εὐρίσκει ὅτι διέπραξε κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τίποτε ἀπολύτως δυνάμενον νὰ ἐπισύρῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Τρικούπη, τὸ εὐχάριστον δὲ καὶ ἐνθαρρυντικὸν τοῦτο συμπέρασμα εἰς τὸ ὅποιον εὐτυχῶς καταλήγει, κρατύνει καὶ ἐμψυχώνει ἔτι μᾶλλον αὐτὸν καὶ διὰ τὴν ἐφεξῆς πορείαν του.

ΕΦΕΥΡΕΤΑΙ—ΝΟΜΟΘΕΤΑΙ

Τὸ καλοκαίρι ἐπέρου δὲν εἶχαμε Βουλή,
Τὸν Καλλιγὰ Λατίνον, καὶ φόβουςφυλλοξήρας,
Εἶχαμε μόνον ζέστη καὶ κορνιαχτὸ πολὺ,
Λουτρά 'ς τὸ Φαληρέα, ρωμάντσα ὑπὸ φιλύρα

Τὸ βουλευτήριό μας, χαρὰ Θεοῦ, κλειστό,
Λόγοι, ἐξάψεις, νόμοι, καμμία σκοτούρα ἐν γένει,
Καὶ δὲ στριφογυροῦσε ἀπάνου 'ς τὸν ἰστό.
Ἡ ἐθνικὴ σημαία λερὴ καὶ ἐσοχιμένη.

Τὸ καλοκαίρι ἐπέρου δὲν εἶχαμ' ἐφευρέσεις,
Παρὰ τὰς ἐφευρέσεις τῶν τοῦ Τρικούπη νόμων,
Καὶ τόρα ἓνα βῆμα νὰ κάμῃς θὰ ἴμφορέσης
Χωρὶς καὶ ἐφευρέτην νὰ μὴν εὐρῆς 'ς τὸν δρόμον ;

Πῶς πεταχτήκαν ὄλοι μὲ μῖα ἐξαφνικὰ !
Τὴν δόξαν τῶν σκορπιζούν παντοῦ ἢ ἐφημερίδες !
Παράξενο ! οὐ τούτῃ τῇ γῆ τὴν κλασικὴ
Κ' αὐταῖς αἱ ἐφευρέσεις μᾶς ἦρθαν οὐκ ἀκρίδες.

Ἄλλ' ὅμως ἐφευρέται, μὴ πάλι βία τόση . . .
Τὰ βάλατε τοῦ κάκου μὲ ἤλιο καὶ βροχὴ.
Αὐτὸς ὁ οὐρανὸς μας θεὸς νὰ σᾶς ξεθεώσῃ,
Ἄν δὲν σᾶς παλαβώσῃ. Τὸν ξέρετε, φτωχοί ;

Μιὰ μυτῖγα ἢ σοφία ἢ ἐδικὴ σας ἴμοιάζει
Μπροστὰ 'ς τῆς πονηρίας του τὰ γαλανὰ τὰ βάρθη.
Αὐτὸς ὁ οὐρανὸς μας τρελλαίν' ἢ ξεκουτιάζει,
Κ' εἶνε πολλοὶ Καζάζαι ὅπου τὴν ἔχουν πάθει.

Καὶ τί θὰ ὠφελῆσῃ, γιὰ πέστε, 'ς τὸ θεὸ σας
Μιὰ μέθοδος ὠραία ἀποξηραντικὴ ;
Προτοῦ νὰ ἐνεργῆσῃ ὄω κάτω ἢ μεθοδὸς σας
Φροντίζετε κ' Ἐκεῖνος τί λέει ἴψηλά ἐκεῖ ;

Τοῦ οὐρανοῦ μας ξάφνου τοῦ στρίθει μία βίδα,
Τὴν πρώτη τ' Ἀλωνάρη, καὶ βρέχει, βρέχει, βρέχει.
Κ' ἀπάνου εἰς τὸ κλίμα κ' ἀτρυγῆτ' ἢ σταφίδα.
Χάνεται, πάει, δίχως κανεὶς νὰ τὸ παντέχη.

Καὶ μένετε 'ς τὰ κρύα, σοφοὶ μού ἐφευρέται,
Καὶ ἀποξηραμμένοι, προτοῦ ξηράνετε . . .
— Ἐτοι κ' ἐσεῖς σπουδαῖοι, λογάδεσ νομοθέται,
Τοῦ κάκου τὸν καιρὸ σας μὲ νόμους χάνετε.

Καθένας ἀπ' τοὺς νόμους γιὰ πέστε τί θὰ γίνη ;
Κ' ἂν εἶνε καμωμένος μὲ γνῶσι καὶ καρδιά,
Ἄφοῦ ἢ Ρωμησοῦνη γι' αὐτοὺς παρὰ δὲ δίνει,
Κ' ὄλους τοὺς ρίχνει κάτω μὲ μιά . . . τρικλοποδιά ;

Ἦ φίλοι ἐφευρέται, θαρρῶ, δὲ θὰ σᾶς φέξῃ !
Ἦ φίλοι νομοθέται, καὶ σεῖς, τραβάτε δρόμο !
Μπορεῖς τὸν οὐρανὸ μας νὰ κάμῃς νὰ μὴ βρέξῃ,
Καὶ τὸ Ρωμῆ νὰ κάμῃς νὰ λογαριάζῃ νόμο ;

Χὰπ-χὸπ

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Λέγεται ὅτι ὁ κύριος Στέφανος Σκουλούδης ἀπέρχεται προσεχῶς εἰς Ποσειδωνίαν, ὡς πράττει καθ' ἕναστον θέρους, χάριν τῆς κυνηγεσίας τῶν προσφιλῶν αὐτοῦ τουγόνων καὶ ὀρτύγων. Καθ' ἃς ὅμως ἡμεῖς ἔχομεν βασίμους πληροφορίας ὁ ἀξιότιμος τῶς πρόσβυς καὶ βουλευτῆς τὸ πολὺ μέχρις Ἑρμοπόλεως θὰ ἐκτείνῃ τὴν ἐκδρομὴν αὐτοῦ, θέλει δὲ ἐπιστρέφει τάχιστα εἰς Ἀθήνας, διότι, ἐλευθεροῦ ἤδη καὶ ἀπηλλαγμένος τῶν διττῶν αὐτοῦ καθηκόντων, σέπτεται νὰ διοργανίσῃ μετ' ἄλλων φίλων του μέγα κυνήγιον ἐπόπων, τῶν γνωστῶν πτηνῶν τῶν κοινῶς καλουμένων μπουφῶν, καὶ κοινότερον μετόχων.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, μονάζων εἰς Φοεαττύν, ἐπληγεγράφησεν ἐκεῖθεν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσον εἰς Μαδρίτην, παρ' ἧ ἦτο τῶς διαπεπιστευμένος, ὅτι τὸ καταλληλότερον φάρμακον πρὸς ἀπέλασιν τῆς χολέρας εἶνε αἱ μετοχαὶ τῆς Κωπαίδος. Ἡ μέθοδος αὕτη τῆς προτεινομένης θεραπείας βασιζέται εἰς τὴν γνωστὴν ἀρχὴν τῆς ὁμοιοπαθητικῆς σχολῆς : Similia Similibus.

Ἐξεδόθη δὲ δὲ καὶ ἡ λογοδοσία τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐταιρίας τῆς περιωνύμου λίμνης, μακρὰ καὶ ἐπιμελελημένη καὶ ἐμπεριστατωμένη. Μίαν μόνον ἔλλειψιν παρετήρησεν ἐν αὐτῇ ὁ «Ἄσμοδαῖος» ὅτι εἰς τὸ τέλος αὐτῆς δὲν εἶχε προσαρτηθῆ καὶ τὸ ἀναμφισβητήτου ὁμολογουμένως χρησιμότητος, δελτίον θνησιμότητος τῶν πόλεων, ἐν αἷς αἱ μετοχαὶ τῆς ἐξετέθησαν εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν, κατὰ τοὺς μῆνας, καθ' οὓς ἤρχισε καὶ διήρκεσε τὸ ἀξιωμακροῦν τοῦτο γεγονός.

Καὶ ἄλλος πρῶν ὑπουργὸς ἀνέκτισε τὴν λαλιάν του, ὁ κλεινὸς ἀφέντης κ. Λομβάρδος. Συνέπεσε δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης του ἀγορεύσεως νὰ εἶνε ἡ ἀξιωμακροῦν νευτος ἐνορτῆ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ τῶν Κληδόνων. Τὰ ποδοκροτήματα ἐπομένως ἄτινα συνάδευσαν τοὺς λόγους του ὅταν ὠμίλει περὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ κόμματός του ἐσήμαινον φανερὰ ὅτι αὐτὰ ἔπρεπε νὰ τὰ εἴπη ὁ κ. κληδονα καὶ ὄχι ἐντὸς τῆς Βουλῆς.

Μεγάλῃ ἡμέρᾳ ἀνέτειλεν ἐσχάτως διὰ τὸν κ. Δερμάθαν. Ὁ ἀτυχῆς καὶ λησμονημένος συντάκτης τῆς Μελέσσης κτύπησε νάκουσῃ τὸ ὄνομά του προφερόμενον καὶ ἐν τῇ Βουλῇ. Ἡ ἀνέλπιστος αὕτη εὐτυχία ἀνύψωσε τὰ φόντα τοῦ οἰκονομολόγου τοῦ κόμματος, τοῦ ὅποιου αἱ ἀξιώσεις βεβαίως θὰ εἶνε τρομακτικαί, ἐάν ποτε ἐλθῇ ὁ καιρὸς τῆς ἀμοιβῆς.